

ALAMO

CHRISTIAN MINISTRIES

BIULETYN MIĘDZYNARODOWY

Pastor Tony Alamo

Międzynarodowa Reformacja

Część 02700

Komunia

Pastor Tony Alamo

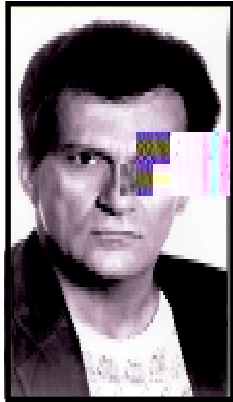
W rozmowie ze swymi uczniami, Jezus obiecał: „Ja prosić będę Ojca i [On] da wam innego Pocieszyciela, aby był z wami na wieki” (Ew. Jana 14;16). Ta obietnica była dana nie tylko Jego uczniom, ale wszystkim, którzy stali się Jego uczniami od tamtej chwili aż do końca¹. Mówiąc, że będzie na wieki z nami, którzy jesteśmy Mu wierni, Jezus ma na myśli zarówno ten świat, jak i wieczność².

Jezus powiedział: „Pocieszyciela, aby był z wami na wieki”, lecz ten świat Go nie dostrzega³. Ci, którzy należą do tego świata wierzą tylko w to, co widzą⁴. Ludzie cielesni nie mogą ujrzeć Boga, zrozumieć Jego logiki, ani Jego Ducha, ponieważ rzeczy te są duchowe, a nie cielesne⁵. Kiedy przyjmujemy Chrystusa, „Królestwo Boże nie przychodzi dostrzegalnie”. Jest ono duchowe, niewidzialne. Królestwo Niebios jest w nas⁶.

Jezus, na zewnątrz człowiek, jednocześnie wewnątrz był Trój-jedynym Bogiem⁷. Mógł zatem powiedzieć Swoim uczniom: „[Bóg] przebywa wśród was” (Ew. Jana 14;17)⁸. Po tym Jezus powiedział im: [Bóg przez Ducha] „w was będzie [w was będzie żył]” (Ew. Jana 14;17)⁹. Ta monumentalna wypowiedź mówi nam o niezwykle tajemniczy, że Trój-jedyny Bóg przez Ducha zamieszka we wszystkich dzieciach Bożych¹⁰, wszystkich, którzy mamy wiarę¹¹. Bóg mieszkający w nas przez swego Ducha jest spełnieniem pragnienia, które Bóg żywił jeszcze przed założeniem świata¹². Jego jedynym celem, Jego dziełem odkupieńczym jest pojednać ze Sobą przez Ducha tych, którzy są mu posłuszni¹³. Bóg stworzył człowieka jedynie po to, by On i człowiek mogli stać się jednym przez połączenie wiecznego Ducha Bożego z duchem ludzkim¹⁴.

Większość ludzi uważa, że święte poczęcie, jakie miało miejsce dziewięć miesięcy przed narodzinami Jezusa w Betlejem Judzkim, było jedynie poczęciem Chrystusa¹⁵. Jednak Jezus, nasz wzorzec lub przykład do naśladowania, stwierdził: „nie jestem sam, bo Ojciec jest ze Mną” (Ew. Jana 16;32). Zarówno Stary, jak i Nowy Testament mówią nam, że „istnieje tylko jeden Bóg” (1 Kor 8;6)¹⁶. Bóg to Ojciec, Syn i Duch Święty¹⁷. Ci trzej są jednością. W Bogu nigdy nie ma podziału¹⁸.

To nie jedna trzecia Boga została poczęta w łonie Marii, która była jedynie ludzką dziewczicą¹⁹. To pełnia Trój-jedynego Boga została poczęta w jej łonie²⁰. Nie został On w niej poczęty, by uczynić ją Mesjaszem czy Zbawicielem. Bóg został umieszczony w jej łonie w zarodku chłopca, który miał się stać Mesjaszem²¹, Zbawicielem świata²². Maria była jedynie inkubatorem dla syna człowieczego, którego

Pastor Tony Alamo

Stan New Jersey, USA

Chwała Bogu, Pastorze Alamo!

Oto świadectwo uzdrowieńczej mocy Pana i tego, jak On dotknął się życia mojego starego Wujka Freda. Dowiedziałam się od mamy, że wujek umierał na raka wątroby, oraz że wydano na niego wyrok śmierci w ciągu trzech czy czterech miesięcy. Nie rozmawiałam z wujem od co najmniej szesnastu lat, od dwunastego roku życia.

Dzięki Bogu udało mi się odnaleźć miejsce jego pobytu i zadzwoniłam do niego, by zdobyć jego duszę dla Pana według pouczenia Pastora. Był mile zaskoczony moim telefonem. Powiedział mi, że jest nowo narodzony chrześcijaninem, i że ciężko znosi chorobę oraz wrogość ze strony rodziny.

Pastor pouczył mnie, bym powiedziała mu, że Bóg może go uzdrowić i użyć w Jego dziele, oraz że musi on zaufać Bogu, cokolwiek by się stało. Powiedziałam mu, że Pastor modli się o jego całkowite uzdrowienie i okazało się, że to właśnie mój wuj potrzebował usłyszeć. Nie potrafię opisać, jak bardzo ucieszyło i zachęciło go to, że ktoś poświęcił swój czas, by usłużyć jego duszy i modlić się o niego w ten sposób.

Wiem, że poprzez Pastora Bóg pokazał mi dokładnie, jak traktować taką duszę, więc i ja z radością opowiem, że miesiąc po tej rozmowie zadzwoniłam do Wujka Freda by dowiedzieć się, jak się miewa. Przede wszystkim powiedział mi on, że Bóg właśnie dokonał cudu w jego życiu, a oto co się stało. Lekarz powiedział Wujowi, że umrze on, jeśli nie podda się operacji. Mój wuj odpowiedział: „Nie chcę cierpieć tego bólu, dajcie mi umrzeć”. Jednak gdy przedstawił tę sytuację synowi, syn namówił go na operację. Mój wuj udał się na dializę, lecz lekarze podeszli do niego i powiedzieli: „Panie M., nie możemy przeprowadzić Pańskiej operacji”. A gdy Wuj zapytał, dlaczego, odparli: „Nie możemy doszukać się nowotworu w Pana organizmie”. Chwała Bogu!!!

Wujek mój wierzy w moc modlitwy i jest bardzo wdzięczny za modlitwy Pastora, a także za wiarę, którą zwiastowano jego duszy. To wielki przywilej, że mogę oddać Bogu chwałę i cześć za to uzdrowienie, oraz za to, że mogę wzrastać duchowo mając Pastora za nauczyciela, będąc świadkiem wielu jeszcze uzdrowień, których Bóg dokonał tu w tym kościele.

Z poważaniem,
NR.

Elizabeth, New Jersey

Stan Oklahoma, USA

Pastorze Tony Alamo!

Cześć, nazywam się E.H. i mam siedemnaście lat. Zostałem niedawno zbawiony dzięki łasce mojego Pana Jezusa Chrystusa. Przedtem szedłem złą drogą – używałem kokainy, LSD, nadużywałem alkoholu. I pewnego dnia Pan zabrał mojego przyjaciela, Gabriela. Zabrał Gabe'a do domu, a mnie posłał sygnał pobudki. Jeśli dobry chrześcijanin, taki jak Gabe może umrzeć, to skąd wiadomo, że ja nie będę następny? Byłem w trudnej sytuacji, gdy na parkingu znalazłem jeden z Twoich biuletynów. Podniosłem go i przeczytałem, a teraz wiem, że chcę oddać moje życie Panu. Chcę Mu służyć, całym sercem, duszą, ciałem i umysłem. Bardzo dziękuję za utworzenie organizacji, która dociera do zgubionych, takich jak ja. Pastorze Alamo, chciałbym prosić o przesłanie mi Biblii. Wiem, że zapewne tysiące ludzi proszą Cię o nie, a moja historia nie różni się od ich historii. Chcę jednak poznać i wzrastać w Bożej chwale i łasce. Dziękuję za wszystko, co możesz zrobić i za to, co robisz dla ludzi na całym świecie.

Niech Bóg Cię błogosławi,
E.H.

Norman, Oklahoma

(ciąg dalszy na stronie 2)

1 Ew. Mt. 28;19, Dz. Ap. 2;38-39, 5;32, 11;16-17, 15;8-9 Ew. Mt. 10;29-31, Ew. Jn. 3;16-17, 6;56-58, 14;2+3, 1 Jn. 2;24-25, Obj. 22;3-5 Ew. Mt. 13;13-15, Ew. Jn. 1;4-5, 10-11, 14;16-23, 1 Jn. 3;1 4 Ps. 14;1+4, Ew. Jn. 1;5+10, 1 Kor. 2;14, 2 Kor. 4;3-4, Heb. 11;13 Ew. Jn. 4;23-24, Rz. 8;7, 1 Kor. 2;14 6 Ew. Lk. 17;20-21 7 Ew. Jn. 17;21-23, Kol. 2;9 8 Iz. 9;5, 40;3-5, Ew. Mt. 1;23, Ew. Jn. 1;1-3+10+14, 10;30, 14;6-11, 17;21-23 9 Ew. Jn. 14;15-20+23+25-26, 1 Kor. 3;16-17, 6;19-20, Gal. 2;20, Ef. 3;16-21, 1 Jn. 3;24, Obj. 3;20 10 Ew. Jn. 14;20, 15;4-5, 1 Kor. 3;16-17, Ef. 3;16-21, Kol. 2;9-10 11 Ew. Jn. 1;12, 7;39, 11;25-26, Dz. Ap. 13;38-39, 16;31, Rz. 3;22, 5;1, Gal. 3;7-9+14, Ef. 2;8, 2 Tes. 2;13-14 12 1 Moj. 1;26-27, Jer. 31;33, Heb. 8;10 13 Ew. Jn. 17;6-23, 1 Kor. 6;17, 2 Kor. 6;16-18, Ef. 2;10-22, Heb. 2;10-11 14 Iz. 43;7, Ew. Jn. 17;21-23, 1 Kor. 6;17, Heb. 2;10-11 15 Iz. 9;5-6, Ew. Mt. 1;18-23, Ew. Lk. 1;26-35 16 5 Moj. 4;35, 1 Król. 8;60, Iz. 45;5-6+21-22, Joel. 2;27, Ew. Mk. 12;32, Rz. 3;30, Ef. 4;6 17 1 Moj. 1;1-2+26, Iz. 9;5, Ew. Jn. 1;1-3+10+14, 14;6-11, 17;21-22, Ef. 3;9, Kol. 1;14-17, 2;9-10, Heb. 1;8-10, 2;9-10, 1 Jn. 5;7 18 1 Moj. 1;26, Iz. 9;5, Ew. Mt. 12;25-26, Ew. Lk. 1;26-35, Ew. Jn. 1;1-3, 8;28-29, 11;25, 14;7-11+23, 20;25-28, Dz. Ap. 4;12, Gal. 3;28, Fil. 2;6-11, Kol. 2;9, 1 Tym. 1;1, 4;10, 2 Tym. 1;10, Heb. 2;7-11, Obj. 1;8 19 Ew. Mt. 1;23, Ew. Lk. 1;26-35, Heb. 2;16-17 20 Iz. 9;5, Ew. Mt. 1;23, Ew. Lk. 1;35, Ew. Jn. 1;1-3+10+14, 4;24, 8;19+28-29, 10;30, 14;1+6-11+13-20+23, Ef. 4;10, Kol. 1;15-17+19, 2;9-10, 1 Jn. 5;7, Obj. 1;8 21 Iz. 9;5, Ew. Mt. 16;13-16, Ew. Lk. 1;26-35+39-55, Ew. Jn. 1;1-3+14, 6;53-58, 14;23, Obj. 19;13 22 Iz. 43;11, 45;21-22, Oz. 13;4, Ew. Lk. 2;11, Ew. Jn. 4;42, 1 Tym. 4;10, 2 Tym. 1;10, Tyt. 2;13-14, 1 Jn. 4;1

Odzież Alamo Ministries w Internecie

www.alamoministries.com

wnętrze było wypełnione Duchem Bożym²³. Chłopiec ten z zewnątrz posiadał ludzką naturę²⁴, lecz wewnątrz wypełniony był naturą samego Boga²⁵.

Każdy, kto staje się nowo narodzonego chrześcijaninem, musi przyjąć Boga do swego wnętrza²⁶. Człowiek nie może stać się chrześcijaninem, jeżeli Bóg nie wstąpi w niego przez Swego Ducha²⁷. Bóg wstępuje w nowych chrześcijan jako Dzieciątko Jezus. Chrystus wzrasta w chrześcijanach, gdy czytają oni Słowo Boże i żyją w posłuszeństwie Jego Słowu²⁸. Wraz ze wzrostem Chrystusa w nich, wzrasta w nich również moc i natura Boża. Boża moc daje im w obfitości siłę do porzucenia ludzkich pożądliwości i świeckich pragnień²⁹. Świat widzi wówczas cud, jakim jest fakt, że Bóg nadal żyje na ziemi tak samo, jak żył niegdyś w Chrystusie³⁰. Wierzący nadal mają ludzkie ciała, lecz Boże dzieło jest w nich wyraźnie widoczne, a Jego Słowo wyraźnie słyszalne³¹. Ludzie ci są prześladowani w świecie dokładnie tak, jak Jezus przepowiedział³². Dowodzi to całej ludzkiej rasie, że Słowo Boże jest prawdą, i że Boska natura żyjąca w ludziach jest miliardy razy potężniejsza od ich własnej, ludzkiej natury³³. Dowodzi to również naszej zdolności wytrwania ukazując, że dzięki łasce Bożej żyjącej i działającej w nas Jego mocą, jesteśmy dziećmi Bożymi³⁴.

Należy koniecznie zrozumieć, że zarówno Ojciec, jak i Duch Święty byli połączeni z Chrystusem w Jego poczęciu³⁵. Wszystkie opisane w Starym Testamencie, podjęte przez Boga próby stworzenia świętego narodu złożonego z mężczyzn, kobiet i dzieci, spęły na niczym³⁶. W Chrystusie jednak cel Boży został całkowicie osiągnięty³⁷.

Zanim przedstawiciele ludzkości posiadający wiarę mogli stać się Bożymi mężami i kobietami, Słowo, które stało się ciałem, sam Bóg – musiał żyć w ludzkim ciele Chrystusa, dopełnić Swojego objawienia w ludzkim ciele Chrystusa, umrzeć Jego śmiercią na krzyżu za nas, być pogrzebanym, zmartwychwstać, zostać przemienionym z ziemskiego ciała w niebiańskie, wstąpić do Ojca w Niebie, by następnie przez Ducha zesłać się ku naszym duchom jako inny Pocieszyciel, przemieniony Bóg-człowiek - Pocieszyciel, który był Bogiem Ojcem, Bogiem Synem, Bogiem Duchem Świętym oraz Bogiem Bogiem-człowiekiem³⁸. Tylko w ten sposób możemy stać się tacy jak On zarówno wewnątrz, jak i na zewnątrz. Tylko w ten sposób możemy być całkowicie pojednani z Bogiem Ojcem, Synem, Duchem Świętym – zarówno w słowie, jak i w czynie³⁹.

W piętnastym rozdziale Ewangelii Jana

²³ Iz. 9:5-6, Ew. Mt. 1:23, 12:46-50, Ew. Lk. 1:26-35, 2:40-49, 11:27-28, Ew. Jn. 2:2-5, 24:12, 53:2-12, Ew. Mt. 13:54-56, Ew. Lk. 22:41-44, Rz. 8:3, Fil. 2:6-8, Heb. 2:9-10+14-18, 4:15 25 Ew. Jn. 3:34, 6:63, 8:28-29, 10:27-30+37-38, 14:10-11, Kol. 2:9-10 26 Ew. Jn. 3:3-6, 2 Kor. 6:16, Heb. 8:10, Obj. 3:20 27 Ew. Jn. 3:3-5, Ef. 2:11-22, Rz. 8:9 28 Iz. 53:2, Ew. Mt. 9:37-38, 13:3-8, Ew. Lk. 2:52, 10:2, Ew. Jn. 4:35-36, 15:1-5, Rz. 10:17, 12:1-2, 1 Kor. 3:6-8, Ef. 4:11-16, Fil. 2:7-8, 2 Tym. 3:14-17 29 Rz. 8:37-39, 1 Kor. 15:57, Gal. 5:24, 1 Jn. 4:4 30 Rz. 12:4-21, 1 Kor. 12:6-11, 2 Kor. 5:17-20 31 Ew. Mk. 13:11, Ew. Lk. 12:11-12, Ew. Jn. 14:10-11, Dz. Ap. 3:2-8, 9:40, 12:5-17, 19:12, 20:9-12, 27:33-36, Rz. 12:4-21, 1 Kor. 12:6-11, Gal. 2:20 32 Ew. Mt. 24:9-10, 10:22+24-25, Ew. Lk. 6:22-23, 2 Tym. 3:12 33 Ew. Mt. 26:40-41, Ew. Jn. 6:63, Rz. 8:37, 2 Kor. 12:6-10, Gal. 3:1-3, 5:16, 1 Tym. 4:7-8, 1 Jn. 4:34 34 Ew. Jn. 1:12, Rz. 8:14-21, Gal. 4:4-7, Fil. 2:13-15 35 Iz. 9:5, Ew. Mt. 1:23, Ew. Lk. 1:35, Ew. Jn. 1:1-3, 8:19+28-29, 10:30, 14:6+11+20, 2 Kor. 5:19, Kol. 1:15-17+19, 2:9-10, 1 Jn. 5:7, Obj. 1:8 36 1 Moj. 1:26, 3:19+22-24, Ew. Mt. 21:33-44, 22:1-8, 23:29-39 37 Jer. 31:31-34, 1 Pt. 2:9-10 38 Ew. Mt. 18:11, 20:28, Heb. 7:24-27, 8:1-2, 9:11-17+22-28 39 Am. 3:3, Rz. 8:1+10-11+14-17, 1 Kor. 2:10-16, 2 Kor. 5:18, Gal. 2:20, Ef. 2:6, Fil. 2:5-6+9, Kol. 1:28-29, 2:9-10, Heb. 2:11, 4:12-13, 1 Pt. 1:15-16, 1 Jn. 3:2

Bracie mój!

Pięć kroków do zbawienia to bez wątpienia najlepsze kazanie, jakie kiedykolwiek napisałeś. Nigdy nie słyszałem, ani też nie czytałem nic, co byłoby choćby zbliżone do tej fantastycznej lekcji. To, co przed chwilą przeczytałem, po brzegi wypełniło mnie Jego potężnym Duchem Świętym. Jestem oszołomiony Jego obecnością tu przy mnie właśnie teraz i odczuwam nową determinację do osiągnięcia Jego piątego kroku. Jestem całkowicie przekonany, tak pewny jak to tylko możliwe, że to, co dał Ci On w tych pouczeniach dotrze do serca każdego członka prawdziwego Ciała Chrystusa. Proszę, przyjmij z głębi mego serca płynące pokorne dziękczynienie za Twą śmiałość i troskę o mnie i o dusze wielu głodnych duchowo, łaknących, by Jego Prawdziwe Słowo wyszło z ust Jego pomaźców w tych ostatnich godzinach.

Tak, będąc panował z Nim, gdyż nigdy nie będę wstydił się ani lękał głoszenia tego wielkiego zbawienia, jakie mi dano – tak jak pouczałeś przez Jego Ducha. Nigdy nie czułem się śmielszy, by „rozgłaszać je ze szczytów domów”, czy też gdziekolwiek On mnie umieści.

Przyglądam się od wielu lat, jak przygotowujesz siebie i innych do tych ostatecznych dni, jako wierny stróż. Pokazałeś światu staranność uważnie strzegąc przed niebezpieczeństwami i zwiedzeniem to, co Bóg dał Ci strzec, a każdy, kto prawdziwie Cię zna może podążać za Twoim przywództwem, gdyż widać jasno, kto prowadzi Ciebie. Wiem, że nasz Bóg jest zadowolony z Ciebie, mój bracie, bo jesteś Jego dobrym i wiernym sługą.

Jeszcze raz dziękuję Ci za miłość, jaką żywisz do dusz oraz za posłuszne, należyte wykładanie Słowa dla tak wielu, również i mnie.

Z najgłębszym podziwem, Twój miłujący brat

Danny
Dan Hoffman

Nashville, Tennessee

Jezus w piękny sposób wyjaśnił, że jak latorośle krzewu winnego połączone są z pnem – my możemy być zjednani z Bogiem i wydawać Jego owoc⁴⁰. On stworzy Królestwo Niebieskie na ziemi poprzez nas, kiedy my pozwolimy Mu żyć w nas i wykonywać Jego dzieła zarówno w nas, jak i przez nas. W ten sposób możemy przekonać świat, że On jest w nas. Jezus jest Krzewem Winnym, a my jako Jego latorośle, musimy być połączeni z Nim, by wydawać drogie owoce, jakimi są ludzkie dusze⁴¹. Owoce te możemy wydawać dzięki wianu Ducha Bożego poprzez Krzew Winny (Chrystusa) w latorośle (Jego uczniów na przestrzeni wieków)⁴².

To samo Jezus mówi nam w Ew. Jana 16:7: „Lecz Ja wam mówię prawdę: Lepiej dla was, żebym Ja odszedł. Bo jeśli nie odejdę, Pocieszyciel do was nie przyjdzie [by żyć w was i wykonywać Moje dzieła w was]”. Bez tej jedności my, jako latorośle, nie moglibyśmy nigdy być połączeni z Chrystusem, Krzewem Winnym. Bóg powiedział: „Zamieszkać w nich i będę się przechadzał pośród nich, i będę

Bogiem ich, a oni będą ludem Moim” (2 Kor. 6:16). Bez tej cudownej obietnicy nie moglibyśmy doświadczyć spełnienia pięknej tajemnicy – zamieszkania nas przez Ducha – która jest klejnotem korony Bożej⁴³. „Jeśli zaś odejdę, pošlę Go [Pocieszyciela] do was [będzie On w was]” (Ew. Jana 16:7). „A On, gdy przyjdzie, przekona świat o grzechu, i o sprawiedliwości, i o sędzię; o grzechu, gdyż nie uwierzyli w Mnie; o sprawiedliwości, gdyż odchodzą do Ojca i już Mnie nie ujrzye; o sędzię zaś, gdyż książe tego świata został osądzony. Mam wam jeszcze wiele do powiedzenia, ale teraz znieść nie możecie; lecz gdy przyjdzie On, Duch Prawdy, wprowadzi was we wszelką prawdę, bo nie sam od siebie mówić będzie, lecz cokolwiek usłyszycie mówić będzie, i to, co ma przyjść wam oznajmi” (Ew. Jana 16:8-13). Jeśli nie chcemy zjednać się z Bożym życiem, Jego dziełem i Jego mocą, nigdy nie wejdziemy do Nieba⁴⁴.

Bóg mógłby cały świat przywołać do upamiętania w mgnieniu oka, odsłaniając po prostu Niebiosą za sprawą jakby ogromnej kurtyny i objawiając się takim, jakim opisuje się

⁴⁰ Ew. Jn. 15:1-5+7-8+16+41 Ew. Jn. 15:1-5+8+16, Rz. 6:22, 7:4-6, 1 Jn. 2:5-6+24+28-29, 3:6-7+24, 4:4 42 Ew. Mk. 16:15-20, Ew. Jn. 14:12, 15:1-5+7-8 43 Ew. Jn. 14:15-21+26, 15:26, 16:7-16, Dz. Ap. 1:4-5, 2:38-39 44 Ew. Mt. 5:20, 7:19-23, 16:25-27

Umiłowani!

Chcę wiedzieć, czy Tony ma się dobrze, i czy jest w więzieniu, czy na wolności. Chwała Panu. O jak wielu można szczerze powiedzieć, że zostali wtrąceni do więzienia za to, że strach przed Jahwe [Bogiem] uderzał w serca niezabawionych poprzez słowa przez nich wypowiedziane? Nie znam drugiej takiej osoby w Stanach Zjednoczonych. W innych krajach owszem, takich jak Chiny czy dyktatury islamskie. Och, mogę tylko być pewna, że wróg Jahwe Chwały Jego był skłonny lub

Stan Nowy Jork, USA

bliski kresu. Wówczas Tony byłby dosłownie nazwany „Jezusa”. Choć Tony nigdy nie nazywa się Jezusem, a jedynie okazuje prawdziwe oddanie w podążaniu śladami Króla, prawie że możnaby odnieść takie wrażenie. Wierzę jeszcze w dwie rzeczy: 1) że Jahwe dał USA ostatnią szansę uratowania się, gdyby nie przekleli tego, który przychodzi w imię Pana; 2) nie pamiętam, ale Jahwe jest prawdą, a prawda Jahwe, zaś Jezusa to uosobienie prawdy. Dziękuję Stwórcy za ludzi takich jak Tony.

w Swoim Słowie, Bogiem gniewu dla niechętnych do upamiętania się grzeszników⁴⁵, a jednocześnie Bogiem miłości w stosunku do tych, którzy żyją w bojaźni przed Nim i zachowują Jego przykazania⁴⁶. Wystarczyłoby tylko, by pozwolił nam ujrzeć Się stojącego na niebie. Gdyby wszyscy zobaczyli, jak w gniewie zsyła na ziemię grzmoty i błyskawice, olbrzymie meteoryty, jak miota pociskami ognistego gradu, tudzież innymi plagami opisanymi w Jego Słowie⁴⁷, w ciągu sekundy bojaźń przed Nim napęłniłaby każdą żyjącą duszę na ziemi, tak jak stało się z dziećmi Izraela, gdy Bóg zstąpił na Górę Synaj za dni Mojżesza. Górę Synaj okrył obłok dymu w miejscu, z którego Jego grzmiący jak trzęsienie ziemi głos recytował im Dziesięć Przykazań⁴⁸ oraz skąd doszedł ich „doniosły głos trąby, tak że zdrzął cały lud, który był w obozie [izraelskim]” (2 Moj. 19;16).

„A góra Synaj cała dymiła, gdyż Pan zstąpił na nią w ogniu. Jej dym unosił się jak dym z pieca, a cała góra trzęsła się bardzo” (2 Moj. 19;18, gr. oryg.). „A gdy wszystek lud [izraelski] zauważył grzmoty i błyskawice, i głos trąby, i górę dymiącą, zląkł się lud i zdrzął i stanął z daleka, i rzekli do Mojżesza: mów ty z nami, a będziemy słuchali, a niech nie przemawia do nas Bóg, abyśmy nie pomarli” (2 Moj. 20;18-19)⁴⁹. Wówczas Mojżesz oznajmił dzieciom Izraela: „Nie bójcie się, bo Bóg przyszedł, aby was doświadczyć i aby bojaźń przed Nim była w was, byście nie grzeszyli” (2 Moj. 20;20). Mojżesz mówi nam tutaj prawdę. Bez bojaźni Bożej nie będziemy Mu służyć⁵⁰. Dlatego właśnie Szatan chce, byśmy obawiali się jego, jego rządu-kościół, jego organów przymusu oraz jego ust, które stanowi większość mediów i prasy, zajmujących się propagandą. Jezus mówi nam, kogo powinniśmy się obawiać: „I nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, ale duszy zabić nie mogą; bójcie się raczej tego, który może i duszę i ciało zniszczyć w piekle” (Ew. Mat. 10;28).

Bóg, który ma przewagę nad każdym z nas, nie chce jeszcze przywołać całego świata do opamiętania, objawiając się na niebie w swoim gniewie. Jego Słowo mówi, że upodobało Mu się „zbawić wierzących przez głupie zwiastowanie” (1 Kor 1;21). Posyła On odrodzonych ludzi w świat jak owce między

wilki, by obwieszczali Jego ostrzeżenia ludziom niegodziwym, tak jak posłał swego jednorodzonego Syna⁵¹. Czy aby ten świat nie uczyni sobie z nich pośmiewiska?⁵² Jeśli tak, ich prawdziwy charakter będzie znany Bogu oraz wszystkim innym, a nędzna zapłata, jaką otrzymają od Boga zostanie przez wszystkich uznana za sprawiedliwą.

Owszem, spodobało Mu się dokuczyć wszystkim przez zesłanie Siebie samego, ze Swoim przesłaniem miłości i miłosierdzia, ucieleśnionym w zwykłych ludziach. Ci, których Bóg wybrał jako narzędzie do rozpowszechniania Swego przesłania zawsze zdumiewali, gorszyli i denerwowali świat⁵³. „Jak może człowiek mieć śmiałość mówić nam, co ma do powiedzenia Bóg?” – powiadają. Ci przy sterach polityki mawiają: „Pokazemy tym obrzydliwym nędznikom, jaką mamy moc. Oczernimy ich imiona dzięki naszym powiązaniom w rządzie i mediach, odnajdziemy tych, którzy ich zdradzili, przekupimy ich, by kłamał o nich, wyznaczymy im astronomiczne kary pieniężne, żeby zatrzymać ewangelię, a żeby ich powstrzymać, wtrącimy ich do więzienia. A jeśli to nie zadziała, zabijemy ich.” Bóg wie, że na końcu wszyscy staniami przed Nim, by odebrać naszą zapłatę, czy ma być ona dobra, czy zła⁵⁴.

Już wkrótce, w tych ostatnich dniach istnienia świata, Bóg da każdemu zobaczyć i doświadczyć plag znacznie gorszych od tych, których doświadczył Faraon i naród egipski⁵⁵. Tym razem cały świat usłyszy dźwięk Jego niebiańskich rogów, o wiele donośniejszy niż kiedykolwiek w przeszłości⁵⁶. Teraz, gdy świat mówi: „pokój i bezpieczeństwo” poprzez swój ogólnosiwiatowy, przez człowieka stworzony porządek, Bóg oświadcza: „przyjdzie na nich nagle zagłada, [tak szybko] jak [nagle] bóle [przychodzą] na kobietę brzemienną i nie umkną” (1 Tes. 5;3). Wtedy „sam Pan na dany rozkaz, na głos archanioła i trąby Bożej zstąpi z nieba” (1 Tes. 4;16). Każdy, kto kiedykolwiek żył na ziemi bardzo wyraźnie zobaczy Jego rozgniewane oblicze. Oświadczy On każdemu, jak straszliwa będzie Jego zemsta na grzesznikach, którzy się nie upamiętali, w tym na wszystkich letnich chrześcijanach, wszystkich fałszywych nauczycielach,

wszystkich fałszywych kaznodziejach, którzy podawali się za należących do Niego⁵⁷. O, jak szybko wszyscy upadną na twarz, szlochając i zanosząc się od płaczu, przerażeni nagłym objawieniem realności Jego prawdziwej natury, Jego nienawiści dla wszelkiego grzechu⁵⁸! „Grube ryby” będą szlochać na równi ze zwykłymi ludźmi. Upamiętali by się natychmiast, gdyby tylko mogli, gdy Chrystus zstąpi na nich w Swoim gniewie⁵⁹. Jest napisane: „Wszyscy królowie ziemi i możnowładcy, i wodzowie, i bogacze, i mocarze, i wszyscy niewolnicy, i wolni ukryli się w jaskiniach i w skałach górskich, i mówili do gór i skał: padnijcie na nas i zakryjcie nas przed obliczem tego, który siedzi na tronie, i przed gniewem Baranka, albowiem nastał wielki dzień ich gniewu, i ktoś się może ostać?” (Obj. 6;15-17). „Straszna to rzecz wpaść w ręce Boga żywego” (Hebr. 10;31). Jak strasznym odkryciem będzie dla świata w tym momencie, że czeka go wieczność w piekle⁶⁰.

Wiele kościołów dzisiaj fałszywie naucza, że Słowo Boże zależy od ich interpretacji. Nie jest to prawdą. Bóg nie pozostawia Swego Słowa ludzkiej interpretacji⁶¹. Jego Słowo jasno mówi: „proroctwo nie przychodziło nigdy z woli ludzkiej, lecz wypowiadali je ludzie Boży, natchnieni Duchem Świętym” (2 Pt 1;21). Boże Słowo ma tylko jedno znaczenie. Wszystko inne poza Jego myślą pochodzi z prywatnej interpretacji i jest niezgodne z prawdą.

Boży Duch w Słowie wyraźnie twierdzi, że abyśmy mogli dostąpić zbawienia, musi On być w nas⁶². Kiedy Słowo Boże mówi, że On musi żyć, mówić i działać w nas i przez nas, Jego Słowo właśnie to oznacza. Słowo Boże mówi, że żyjemy do Niego nienawiść, gdy nie wierzymy Mu i nie jesteśmy Mu posłuszni⁶³. Ma on dokładnie to na myśli. Udawane chrześcijaństwo nie uratuje nas przed piekłem, gdy nadejdzie koniec. Jak to możliwe, żeby ktokolwiek nie rozumiał znaczenia Słowa Bożego, gdy jest ono tak jasne? Ci, którzy przekraczają Słowo Boże, by nadać mu wygodne dla nich znaczenie, by usprawiedliwić swe grzechy i zabawę w chowanego, w którą jak głupcy grają ze Słowem Bożym. Bóg nie da nikomu zabawić się Jego Słowem. Słowo Boże, jak i On, który jest Słowem, mówi o Nim jako o terrorystę⁶⁴. Na waszym miejscu wybrałbym sobie do gry innego przeciwnika, niż największy i najpotężniejszy we wszechświecie terrorysta. Wszyscy wiemy, kto wygra. „Jego [Pana] drogą jest w burzy i wichrze [trąbę powietrzną, huraganie]” (Nahuma 1;3). Tych głupców nie obchodzi, że pójdą do piekła. Przejmą się dopiero znalazłszy się tam⁶⁵. Wówczas będą przeklinać się za swoją głupotę. Uwierzyli Szatanowi, że to, za co sprzedali swe dusze było istotne⁶⁶. W piekle przekonają się, jak nieskończenie bezwartościowe i zgubne były te rzeczy⁶⁷.

Głupcy popełnili z nienawiści zbrodnię przeciw Chrystusowi. Ukrzyżowali Go, ponieważ uwierzyli w kłamstwa o Nim opowiadane. Łgali o

(ciąg dalszy na stronie 4)

57 Iz. 29;13-14+20, 30;1+14+30+33, 33;14, Jer. 59;13-14, 22;24+29-31, Mich. 7;4+16-17 58 Ps. 5;5-7, Iz. 2;10+11+19-22, 13;4-11, 24;17-21, 34;1-4, Ew. Mt. 24;48-51, 2 Pt. 3;10-12, Obj. 6;8, 12-17 59 Przep. 1;24-32, Iz. 45;23, Rz. 14;11, Fil. 2;10-11 60 Iz. 33;14, Ew. Mt. 3;12, 8;12, 10;28, 13;41-42, 25;41+46, Ew. Łk. 16;20-26, 2 Tes. 1;7-9, Obj. 14;10-11, 19;20, 20;10+15, 21;8 61 1 Kor. 2;13, Gal. 1;6-12, 1 Tes. 2;13, 1 Tym. 6;3-5, 2 Tym. 3;16-17, 2 Pt. 1;21 62 Ew. Jn. 14;6+21+23, 15;4-7, Rz. 8;1+6-14, 2 Kor. 5;17+21, 1 Jn. 3;4+6+24, 5;12 63 Ew. Mt. 6;24, Ew. Łk. 11;23, 1 Jn. 2;4, 2 Kor. 6;4 64 Moj. 32;35-43, Joba. 18;14, Przep. 1;26-32, Mal. 2;1-3, Ew. Łk. 13;24-28, 2 Kor. 5;11, Obj. 19;11-21, 20;9-15, 21;8 65 Ew. Mt. 25;30, Ew. Łk. 16;23-28, Rz. 2;9, 2 Tes. 1;8-9 66 Ew. Mt. 16;24-27, Ew. Mk. 9;43-48, 2 Pt. 2;1-3+18-19, Jd. 11-13 67 Ew. Mt. 13;41-42+49-50, 25;14-30+44-46, Ew. Łk. 16;22-31, 2 Tes. 1;8-9, 2 Pt. 2;4-17

45 1 Moj. 6;5-8+17, 19;12-13+24-26, 5 Moj. 10;17, 28;14-68, Ps. 7;12-13, 11;5-6, 90;11, 99;1, Przep. 1;24-27, Nah. 1;2-6, 2 Kor. 5;11, Heb. 12;29, 2 Pt. 2;4-6+9, Obj. 19;11-12 46 2 Moj. 20;5-6, 5 Moj. 4;29-31, 5;29, 7;9-11, 28;1-14, Ps. 25;14, 31;20, 85;10, 103;11+13+17, 118;4, Iz. 8;13, Dan. 9;4, Ew. Jn. 14;21, 15;9-10, 1 Jn. 2;2-6, 3;24, 5;3, 2 Jn. 6 47 Iz. 13;4-11, 24;17-21, Eze. 38;19-23, Ew. Mt. 24;7-8+21+29-31, Dz. Ap. 2;19-20, 2 Pt. 3;10+12, Obj. 15;1+7, 16;14+8-11+17-21 48 2 Moj. 19;16-20, rozdz. 20, 5 Moj. 4;10-14+24+33+35-36, 5;4-27 49 Heb. 12;18-21 50 5 Moj. 5;29, Ps. 2;11, Przep. 16;6, Kazn. 12;13 51 Eze. 33;2-9, Ew. Łk. 10;2-3, Ew. Jn. 3;16-17, 17;11+14-16+20-21, 2 Kor. 5;18-20, 1 Jn. 4;9-10 52 Ew. Mt. 5;11-12, 23;34-35, Ew. Łk. 20;9-16, 21;12, Ew. Jn. 15;18-20 53 4 Moj. rozdz. 16;1-17;15, Ps. 106;16-18, Iz. 53;2-3, Ew. Mt. 23;29-31+34+37, Ew. Mk. 5;1-16, Ew. Łk. 11;47-51, 13;34, Dz. Ap. 6;8-15, 7;38-39+51-60, 8;3-4, 2 Kor. 10;10, 12;15, 2 Tym. 3;12, Obj. 18;24, 20;4 54 Ew. Mt. 3;12, 11;22, 12;36, 16;27, Ew. Łk. 13;24, Ew. Jn. 12;48, Dz. Ap. 17;31, Rz. 2;5-16, 14;10-12, 1 Kor. 3;13, 2 Kor. 5;10, 1 Pt. 4;5, Obj. 11;18, 22;12 55 Obj. rozdz. 6, 8, 9, 10;5-7, 15;1+6-7, rozdz. 16 56 Ew. Mt. 24;30-31, 1 Kor. 15;52, Obj. 8;13

Szanowny Panie!

Jak wspaniałym darem od Jahwe był jego krótki występ w radio. Jahwe dał mi dokładnie to, czego potrzebowałam, by wyrwać się z przekleństwa pokoleń, sięgającego udziału mojego dziadka w Masonerii. Chwalcie Pana. Podziękowania dla wszystkich, którzy wytrwali przy Tonym, zamiast uciekać w strachu. Dziękuję, dziękuję.

Z poważaniem,

K.M. Fulton, Nowy Jork

Dziękowałam naszemu Panu i Zbawicielowi Jezusowi Chrystusowi za książki, które mi Pan przysłał – *Dziękuję* oraz *Twoja Droga*. Od chwili gdy w sklepie, w którym pracuję znalazłem egzemplarz książki *Ulubione naszego Pana*, wyczekiwałem niecierpliwie wiadomości od Pana. Proszę o przesłanie *Znaków czasów* i *Suchych kości*. Niechaj Pan Jezus dalej błogosławi Pana i Pańskich bliskich.

W Chrystusie,

R.B.

Brooklyń, Nowy Jork

Amalapuram

Szanowny Panie!

Pozdrowienia w imieniu naszego Pana i Zbawiciela Jezusa Chrystusa. Amen.

Zalączęm fotografie pierwszego spotkania dwustu pastorów. Chwała Panu. Wszystko dobrze się potoczyło. Spotkanie rozpoczęliśmy o godzinie 9.00 rano i trwało ono do godziny 13.00. Po godzinnej przerwie obiadowej rozpoczęliśmy ordynację oraz wypłaciliśmy pensje za miesiąc czerwiec. Poinformowaliśmy wszystkich pastorów, że w tym miesiącu odbędzie się jeszcze jedno spotkanie.

Wszyscy pastory byli bardzo zadowoleni.

Otrzymujemy wiele prośb od innych pastorów, którzy chcieliby się przyłączyć do Alamo Christian Ministries. W ubiegłym roku czterdzieści osób ukończyło tutejszy instytut biblijny. Wszyscy oni pragną się do nas przyłączyć. Pańska literatura oraz rozdawane darmo Biblie stanowią dla wielu pastorów zachętę do przyłączenia się do nas.

Prosimy o modlitwę za nas.

Z poważaniem,
C.L. Amalapuram, Indie

1

2

Spotkanie dwustu Pastorów Alamo Christian Ministries w Indiach –

1. fotografia grupowa 200 pastorów i kobiet Biblii
2. Wiel. C.L. zwraca się do zgromadzenia
- 3, 4, 5. Pastory Alamo Christian Ministries oraz kobiety Biblii uwielbiają Pana
6. Pastory przyrzekają służyć Panu wyłącznie w Alamo Christian Ministries

4

5

Komunia

(ciąg dalszy ze strony 3)

Nim, bo nie mogli znieść tego, że głosili i nauczał przesłanie, które ja głoszę i którego nauczam. Niegodziwcy popełnili również zbrodnie nienawiści przeciw prorokom i apostołom⁶⁸. Mordowali ich za to samo przesłanie, którego ja dzisiaj nauczam. Najpierw kłamali o nich, a potem ich zabijali. Biblia mówi nam, że w tych ostatnich dniach Szatan pełen będzie jeszcze sroższej wściekłości, a jego ludzie będą popełniali jeszcze więcej zbrodni nienawiści, niż kiedykolwiek w przeszłości⁶⁹. Objawienie św. Jana 12;12 ostrzega: „biada ziemi i morzu, gdyż zstąpił do was diabeł palający wielkim gniewem, bo wie, iż czasu ma niewiele”. Jego kłamstwa, prześladowania i obłudne działania są o wiele bardziej zjadliwe i powszechne, niż kiedykolwiek, od kiedy dysponuje on nowymi narzędziami do

rozpowszechniania ich, takimi jak media, prasa, filmy, komputery, fałszywe kościoły, jego kult, jego policja, a także jego dobrze naoliwiona maszyna propagandowa⁷⁰.

Dziś stoimy w obliczu oszczerstw na skalę międzynarodową. Nienawistne prześladowania, jakie nas spotykają nie ograniczają się do więzień czy śmierci. Zanim zostaliśmy zbawieni i głosiliśmy przesłanie Chrystusa, byliśmy kochani przez świat. Teraz zaś jesteśmy znienawidzeni, ponieważ przesłanie, jakie głosimy jest tym samym, które głosili światu prorocy i apostołowie, a które mówi, że nikt nie wejdzie do Królestwa Niebios z duszą splamioną grzechem, a grzechu nie można pozbyć się bez zjednania własnego ducha z wiecznym Duchem Bożym⁷¹. „Bez [uświęcenia] nikt nie ujrzy Pana” (Hebr. 12;14). „Już nigdy nie grzesz, aby ci się coś gorszego nie stało” (Ew. Jana 5;14).

Bóg musi nieustannie w nas żyć, jeśli mamy

dostać Królestwa Niebieskiego⁷². Tylko Bóg, zamieszkując w nas, może dać nam duchową siłę, byśmy nie grzeszyli⁷³. Tylko Duch Święty w nas ma życie wieczne⁷⁴. Żadna religia świata nie da nam życia wiecznego⁷⁵. Tylko Bóg w nas daje nam życie wieczne⁷⁶.

Bóg wie, że nie na długo jesteśmy na tym świecie⁷⁷, więc daje każdemu liny na tyle, by miał możliwość Go usłuchać albo by mógł się na tej linie powiesić. Każdy człowiek sam wybiera swoją wieczność⁷⁸. Bóg mówi nam, że jeśli Go usłuchamy pójdziemy do Nieba, a jeśli nie – skończymy w dobrze nam znanym piekle, o którym prawdziwi chrześcijanie głoszą od pokoleń⁷⁹. Wybór należy do nas⁸⁰. „Pan nie zwleka z dotrzymaniem obietnicy, chociaż niektórzy uważają, że zwleka, lecz okazuje cierpliwość względem was, bo nie chce, aby ktokolwiek zginął, lecz chce, aby wszyscy przyszli do upamiętania” (2 Pt. 3;9).

⁶⁸ Ew. Mt. 14:8-11, 23:34-35, Ew. Jn. 15:20-21, Dz. Ap. 7:51-60, Jd. 8, Obj. 20:4 ⁶⁹ Jer. 30;7, Dn. 12;1, Joel. 1;2-12, Ew. Mt. 24;6-12, 2 Tym. 3;13, 1 Pt. 5;8 ⁷⁰ Jer. 30;7, Dn. 12;1, Ew. Mt. 24;21-22 ⁷¹ Ew. Jn. 15;18-22, Rz. 7;9-25, 8;1-13, Gal. 4;16, 1 Jn. 4;4 ⁷² Jer. 31;33-34, Ew. Mt. 10;22, Rz. 2;7, 8;9-17, Fil. 3;8-11, 1 Jn. 2;24-25 ⁷³ Ew. Jn. 15;5, 16;33, Gal. 5;16, Fil. 1;6+9-11, 2;13+15, 4;13, Heb. 13;20-21, 1 Jn. 3;9, 4;4 ⁷⁴ Ew. Jn. 3;15, 6;68, 10;27-30, 17;2-3, Rz. 6;22-23 ⁷⁵ 2 Moj. 20;2-6, 5 Moj. 4;35, 1 Sam. 2;2, 2 Sam. 7;22, Dz. Ap. 4;12 ⁷⁶ Ew. Jn. 1;3+10-12, 3;16+36, Dz. Ap. 13;48-49, Rz. 6;22-23, 2 Kor. 4;6+10-11, Gal. 6;8, Tyt. 3;7 ⁷⁷ 1 Kron. 29;15, Ps. 78;39, 89;48-49, 144;4, 146;3-4, Iz. 2;22, 40;7-8, Jak. 1;10-11, 4;14, 1 Pt. 1;24-25 ⁷⁸ 5 Moj. 30;19, Joz. 24;15, Przep. 1;29-31, Ew. Mt. 6;24 ⁷⁹ Ps. 9;18, Przep. 15;24, Iz. 33;14, Ew. Mt. 7;13-14, 2 Tes. 1;7-9, Obj. 14;9-11, 20;10-15, 21;8 ⁸⁰ 2 Moj. 32;26, Oz. 4;6, Ew. Mt. 6;24, Ew. Jn. 12;46-48

Nigeria

Drogi Pastorze Alamo!

Pozdrawiam Ciebie i Twój zbor w imieniu naszego Pana Jezusa, który powołał Cię do Swej Winnicy. Amen. Jestem pełen chwały dla naszego Boga, od kiedy otrzymałem nieco waszej literatury od jednego z Bożych sług. Twoja literatura jest drogocennym posiłkiem dla duszy. Dziękuję Bogu za to, że wzbudza On ludzi takich jak Ty, zdolnych ugasić płomień zła w tych dniach ostatnich. Jestem oficerem policji, w stopniu kaprała Sił Policyjnych Nigerii. Niedawno wraz z żoną przyjęliśmy Jezusa Chrystusa jako swego Pana i Zbawiciela. Nasz dobry Bóg, w swym

nieskończonym miłosierdziu, zbawił mnie i moją żonę i zawsze w naszych modlitwach prosimy o zbawienie innych grzeszników.

Drogi Pastorze Alamo, proszę prześlij nam duże Biblie, literaturę, Twoją osiemdziesięciopięć-stronicową książkę *Mesjasz* oraz kazania na kasetach, dla wsparcia naszego wzrostu duchowego, a także do dystrybucji wśród grzeszników, gdy ewangelizujemy z Bogiem u boku. Pastorze, mam nadzieję, że nie zapomnisz przesłać nam tego, o co prosimy. Niech Wszechmocny Bóg, który powołał Cię do swej Winnicy, na wieki obsypuje Cię błogosławieństwami, w imieniu Jezusa. Amen.

Twój brat w Chrystusie,
C.T.

Benin City, Nigeria

Powyżej –
zgromadzenie
Alamo Christian
Ministries
uwielbia Pana –
Bolgatanga,
Ghana, Afryka

Brat W.E. – Kampala,
Uganda

3

6

Na Twoim miejscu nie słuchałbym, co ludzie mają do powiedzenia na ten temat, czyli co mówią ci, których opinia odbiega od tego, co jest w Słowie Bożym, które Tobie podaję⁸¹. Falszywi prorocy i nauczyciele będą lizać Twoje rany mówiąc, że Bóg jest tylko miłością⁸². Przedstawia Ci Boga jako Świętego Mikołaja albo inną, podobnie fikcyjną postać. Na Twoim miejscu czytałbym Biblię, by przekonać

się, kto ma rację, ponieważ mówię tutaj o Twojej wiecznej duszy, którą czeka wieczność w wiecznym miejscu⁸³.

Propaganda Szatana twierdzi, że Bóg patrzy na grzech przez palce, ale to nie prawda⁸⁴. Ta sama propaganda przedstawia jako złoczyńców nas, którzy niosą światu Bożą prawdę⁸⁵. Niewiele możemy w tej sprawie zdziałać za wyjątkiem zanoszenia modlitw, by Bóg zajął się w naszym imieniu tymi, którzy za tą propagandą stoją⁸⁶. Ludzie ci kontrolują media, prasę oraz rząd-kościół i jego organy przymusu.

Bóg nakazuje nam nadstawić drugi policzek, czyli trwać w głoszeniu Jego prawdy⁸⁷. Jezus powiedział: „Kto was przyjmuje [przez Jego Ducha żyjącego i przemawiającego w nas] Mnie przyjmuje” (Ew. Mat. 10:40). Jezus ma tutaj na myśli, że jeśli uważasz nas za zło, musisz też uważać, że prawdziwy Bóg jest złem. Według Boga, takie myślenie czyni Ciebie złym.

W szesnastym rozdziale Ewangelii Łukasza

widzimy mężczyznę zawiedzionego odpowiedzią Abrahama na jego prośbę o kroplę wody, która miała ulżyć jego pragnieniu w ognistych mękach piekła. Abraham odpowiedział bowiem, iż nawet gdyby chciał dać mu kroplę wody, nie mógłby z powodu wielkiej przepaści pomiędzy Niebem, gdzie znajdował się Abraham, a piekłem, gdzie przebywał grzesznik, który nigdy nie był bogaczem. Duch potępionego poprosił wówczas, by posłano kogoś do jego braci, z ostrzeżeniem przed mękami piekielnymi. Abraham odparł: „Mają Mojżesza i proroków [Słowo Boże], niechże ich słuchają. A on rzekł: Nie, ojciec Abrahamie, ale jeśli kto z umarłych pójdzie do nich, upamiętają się. I odrzekł mu: Jeśli Mojżesza i proroków nie słuchają, to choćby kto z umarłych powstał, też nie uwierzą” (Ew. Łuk. 16:29-31).

By dowieść prawdziwości słów Abrahama, Chrystus przyszedł, umarł i zmartwychwstał. Jednak nadal nie wierzą⁸⁸. Wszyscy słudzy Chrystusa byli martwi w duchu z powodu swoich grzechów. Wszyscy zostali przebudzeni przez nieśmiertelnego Ducha Trój-jedynego Boga. Lecz świat nadal im nie wierzy. Fakt ten powinien sprawić, by słowa Abrahama rozbrzmiały donośnie najbardziej zdeprawowanym duszom, budząc je ku upamiętaniu z grzechów i gorliwej służbie Panu: „Jeśli Mojżesza i proroków nie słuchają, to choćby kto z umarłych powstał, też nie uwierzą” (Ew. Łuk. 16:31). Wiara w Słowo przynosi zbawienie. Wątpiąc w Boże Słowo nazywamy Boga kłamcą. Wątpliwość ta skazuje duszę na potępienie⁸⁹.

Świat nie ma wymówki dla odrzucenia Bożego miłosierdzia w Chrystusie. Gdy grzesznicy, którzy nigdy się nie upamiętali staną przed sądem Bożym, zostaną na wieki zesłani do piekła⁹⁰. Stanąwszy przed Bożym sądem zrozumieją głupotę swojej niewiary w to, o czym Bóg mówił im przez tych, którzy mu służą

oraz Swoje Słowo. Jak wielką stratą okaże się ich niewiara w fakt, że prawdziwą miłością jest jedynie posłuszeństwo Bożym przykazaniom⁹¹.

Jezus chlubi się w Księdze Objawienia 1,18, mówiąc: „[Jam jest] żyjący, byłem umarły, lecz oto żyję na wieki wieków”. Ty nie jesteś w stanie chlubić się w ten sposób, chyba że pełnia Trój-jedynego Boga żyje i działa w Tobie bez ustanku, dzień za dniem, aż do końca⁹².

Jezus objawił tę Boską tajemnicę w noc poprzedzającą Jego odejście⁹³. By uchronić się od piekła, by mieć wstęp do Nieba, by osiągnąć Jego nieśmiertelne życie oraz by mieć na ziemi tę samą moc, którą będziemy dysponować w Niebie, musimy „narodzić się z wody i z Ducha” (Ew. Jana 3:5). On musi żyć w nas.

Trudno było uczniom Chrystusa cieszyć się na wieść o tym, że Jezus nie będzie już wśród nich obecny w ciele, lecz On obiecał im, że strata ta zostanie wynagrodzona znacznie większym błogosławieństwem⁹⁴. Zastąpić Go miała obecność duchowa i pozostać z nimi na zawsze, zamieszkać w nich oraz w każdym, kto poszedłby za Nim – aż do skończenia świata⁹⁵.

W miarę czytania, całe Słowo Boże przygotowuje nas do przyjęcia Jezusa, naszego Pana i Ojca⁹⁶. On „w was będzie” (Ew. Jana 14:17). „Weźmiecie moc Ducha Świętego, kiedy zstąpi na was” (Dz. Ap. 1:8). Jezus obiecał, że po swym odejściu powróci jako Pocieszyciel, że „zamieszka w nich i będzie się przechadzał pośród nich” (2 Kor 6:16).

Pocieszyciela obiecywał również Jan Chrzciciel w tych słowach: „On [Chrystus] was chrzcić będzie Duchem Świętym i ogniem” (Ew. Mat. 3:11). Chrystus, poprzez życie i moc Boga w Nim był w stanie wypełnić Boży cel, którym było – i nadal jest – stworzenie narodu zjednoczonego pod Jego panowaniem w tym samym Duchu, narodu, który zezwoli Bogu, Słowu, na kontynuację Jego wcielenia, Jego służby, w ludzkim ciele na ziemi⁹⁷. Ten naród,

(ciąg dalszy na stronie 6)

81 5 Moj. 4:2, Przyp. 19:27, 1 Kor. 2:11-16, Gal. 1:6-9, 1 Tym. 6:3-5, 1 Jn. 2:27, 4:1, Obj. 22:18-19 82 Iz. 5:20, Jer. 5:31, 6:13-14, Ew. Mt. 24:11, Ew. Łk. 6:26, 2 Pt. 2:1-19, Jd. 16-19 83 1 Moj. 6:13-17-18, 19:13-24-25, 5 Moj. 10:17-18, Iz. 13:9, Kol. 3:24-25 84 1 Moj. 6:5-7, 18:20-21, 19:12-13+24-26, Ps. 5:5-7, 11:5, Przyp. 6:16-19, Ew. Jn. 5:14, Dz. Ap. 17:30-31, 1 Kor. 6:9-10, Ef. 5:3-6 85 2 Tym. 3:12, 1 Pt. 2:12, 4:3-5 86 Ps. 3:2+4-8, 35:1-3, 50:15, Rz. 12:19-21 87 Ew. Mt. 5:39, 10:22, 2 Tym. 2:3 88 Ew. Mt. 12:40-42, Ew. Jn. 1:5+10-11, 15:18-24, Dz. Ap. 10:36-43, 28:27, Rz. 8:3, 14:9, 1 Kor. 1:23, 15:3-4, 1 Pt. 2:7-8 89 Ew. Mk. 16:16, Ew. Jn. 3:18+36, Heb. 3:12+19, Jd. 5, Obj. 21:8 90 Ew. Mt. 3:12, 8:12; 10:28; 13:40-42; 22:2-14, 25:31-46, Ew. Łk. 14:16-27 91 Ew. Jn. 14:21; 15:9-10; 1 Jn. 2:2-6; 5:3 92 Ew. Mt. 6:11; Ew. Łk. 9:23; Ew. Jn. 8:31-32, 15:9-11, Dz. Ap. 14:22, Rz. 11:22, Fil. 3:8-16, Kol. 1:9-11+21-23, 1 Jn. 2:24-25 93 Ew. Jn. 14:12+15-21 94 Ew. Łk. 24:44-53, Ew. Jn. 4:1-3, 12:23-24; 15:21, 16:5-22 95 Ew. Mt. 10:20, 28:18-20, Ew. Jn. 4:23-24; Dz. Ap. 2:17-18+38-39, 1 Kor. 2:9-10 96 Iz. 55:11, Ew. Jn. 5:24, Rz. 10:8-11+17, 1 Jn. 5:7-13

przez cnotę Bożą w nich, jest narodem bezgrzesznych ludzi, ludzi-Bogów, ludzi, którzy nie tylko są w stanie zachować moralne prawo dane przez Mojżesza, ale również „zakon Ducha, który daje życie w Chrystusie Jezusie” (Rz. 8;2)⁹⁸. Nigdy już nie będą oni żyli w „zakonie grzechu i śmierci”, bo zawsze będą pamiętać, że On jest w nich (Rz. 8;2)⁹⁹.

Nie jesteśmy w stanie żyć życiem Chrystusa, chyba że trwamy w Komunii Świętej z Nim każdego dnia¹⁰⁰. Większość chrześcijan nie rozumie znaczenia ostatniej wieczerzy. Słowo Boże mówi, że Chrystus jest chlebem życia, kiedy On, Słowo, jest przez nas spożywany¹⁰¹. On, Słowo, stanowi naszą duchową strawę, lecz by życie i moc Jego zmartwychwstania i wniebowstąpienia żyły w nas i były częścią nas każdego dnia, musimy codziennie spożywać ów duchowy pokarm¹⁰². Ewangelia Jana 1;1-2 i 14 mówi nam, że On jest Słowem Bożym. Spożywanie Chrystusa w charakterze duchowego pokarmu, a Jego krwi jako duchowego napoju każdego dnia oznacza po prostu czytanie Jego Słowa każdego dnia i czynienie tego, czego według Jego Słowa mamy pozwolić Mu dokonać w nas, by świat grzeszników mógł upamiętać się ze swych grzechów, być oczyszczonym krwią Jezusa przelaną na krzyżu, a następnie powstać z martwego stanu ludzkiej natury do wiecznego życia natury Bożej¹⁰³. Jego wola może zostać wykonana przez Niego w nas¹⁰⁴.

Moc do pozostania bez grzechu daje nam Duch w Bożym Słowie¹⁰⁵. Jego krew oczyściła nas ze wszystkich przeszłych grzechów przez naszą wiarę w moc Jego krwi i naszą wiarę w Jego Słowo, którym jest Chrystus¹⁰⁶. Ta moc, którą ma Jego życie w nas utrzymuje naszą ludzką naturę w stanie śmierci tak, że jedynie natura boska żyje w nas¹⁰⁷. Nie jesteśmy w stanie grzeszyć żyjąc jedynie zgodnie z Bożą świętą naturą, z Jego Duchem¹⁰⁸. Dzięki Jego krwi, przez Jego Ducha możemy śmiało podejść do tronu Boga, aby mieć z Nim społeczność (rozmawiać, komunikować się z Nim)¹⁰⁹. Możemy stale trwać w życiu, jeśli zawsze pamiętamy, że Jego życie, Duch, przelewa się bez ustanku dzięki naszej komunii z Nim i Jego z nami¹¹⁰.

Jezus powiedział swoim uczniom, że jeśli nie będą co dnia pamiętali, by „jedli ciało Syna Człowieczego [Słowo Boże] i pili krew Jego [żyli w śmiałej społeczności (rozmawiali, komunikowali się) z Nim każdego dnia]”, nie będą „mieli żywota w sobie” (Ew. Jana 6;53). My, którzy jesteśmy zbawieni przez Jego życie w nas, musimy zawsze pamiętać o tym, jeśli mamy zachować to życie, które stanowi dla nas życie wieczne. Słowo Boże mówi również, że „krew to dusza” (5 Mojż. 12;23). Innymi słowy – nasze życie jest w Jego krwi, którą On przelał za nas¹¹¹.

Nie możemy porozumiewać się z Bogiem mając duszę splamioną grzechem¹¹². Bez komunii z Bogiem nie mamy życia wiecznego.

DISTRICT OF COLUMBIA
BIURO WYKONAWCZE
WASHINGTON, D.C. 20001

Wielebny Alamo,

Z wielką przyjemnością otrzymaliśmy Pański „Międzynarodowy Biuletyn”, bardzo kompetentne źródło wiadomości o chrześcijanach na całym świecie. Należy Pana pochwalić za poświęcenie Pańskiego cennego czasu na informowanie chrześcijan z całego świata o tym, jak wspaniałe dzieło jest wykonywane w imieniu Jezusa.

Jeszcze raz dziękuję za Pańskie oddanie Jezusowi Chrystusowi oraz ludzkości.

Niechaj Bóg Pana błogosławi, drogi przyjacielu, podążaj dalej w swej pielgrzymce duchowego wzrostu i oświecenia.

Z poważaniem,

Wiel. Donald Robison, Dyrektor
Biuro Spraw Religijnych przy Burmistrzu

Jezus powiedział: „Kto spożywa ciało moje i pije krew moją, ten ma żywot wieczny, a Ja go wkrzeszę w dniu ostatecznym” (Ew. Jana 6;54). Dopiero kiedy nasze grzechy zostają zmyte krwią Chrystusa, możemy nawiązać społeczność z Bogiem¹¹³. Ci, którzy nie zostali jeszcze obmyci krwią Chrystusa, nie mają życia, ani Świętej Komunii z Bogiem. Są martwi w swych grzechach i występkach i nie mają w sobie wiecznego Ducha Bożego życia. Nie ma w nich Boga.

Szatan wolałby, byśmy spali, nieświadomi faktu Bożego życia w nas. Jeśli my, którzy jesteśmy zbawieni pamiętamy, że Bóg jest w nas, nie zaśniemy i nie osłabniemy. Będziemy raczej silniejsi, ponieważ zawsze wierząc, że On jest w nas, będziemy zawsze w komunii z Nim, a On z nami¹¹⁴. Bóg jest zirytowany i rozgniewany na tych, którzy śpią, ponieważ wątpią o ni fakt, że Bóg jest w nich. W konsekwencji nie uczestniczą oni w Komunii Świętej z Nim, a On nie ma społeczności z nimi. Wątpienie w Jego obecność w nas, kiedy jesteśmy już zbawieni jest grzechem. Przez wiarę jesteśmy zbawieni, a przez zwątpienie – potępieni¹¹⁵. Zatem wątpiąc w to, że On jest w nas, według 1 Listu do Koryntian 11;23-30 – zostalibyśmy uznani za uczestniczących w sposób niegodny w rytuale Świętej Komunii z Bogiem.

Prawdziwa komunია z Bogiem nie jest jedynie kościelnym rytuałem. Stanowi ona nieustanne wspomnienie faktu, że On jest w nas przez modlitwę oraz przez nasłuchiwanie Jego odpowiedzi¹¹⁶. Jeśli sądzimy, że zbawienie jest czymś więcej, niż Bóg w nas, jeśli uważamy uczęszczanie do kościoła jedną czy dziesięć godzin w tygodniu i grzanie tam miejsca za równoważne z posiadaniem Chrystusa w nas, grubo się mylimy. Pismo mówi jasno, że

niezależnie od ilości wnoszonych przez nas modlitw, śpiewanych hymnów, czy godzin spędzonych w ludzką ręką wzniesionym budynku nazywanym kościołem, niezależnie od tego, jak mocno klaszczemy w dłonie, jak wiele wyrzeczeń ponosimy, jak długie pielgrzymki odbywamy na kolanach do stóp figur, jak mocno się biczujemy, jak długo będziemy pościć, czy też jak wiele dobrych uczynków spełnimy – wszystkie te rzeczy są przed Bogiem jak splugawiona szata¹¹⁷. Człowiek, który nie ma w sobie Boga, jest niczym i wszystko co robi jest niczym¹¹⁸. Żyjąc we własnej wersji duchowości osoba taka jedynie prowokuje Boga do gniewu naszym własnym pojęciem dobroci, które jak już wspomniałem jest niczym innym, jak tylko splugawioną szatą przed Bogiem¹¹⁹. On musi żyć i działać w nas¹²⁰. Nie obchodzi Go rozmiar naszych katedr, ani to, czy zbudowano je ze złota czy z kryształów. Katedry zbudowane przez ludzi nie mają nic wspólnego z Bogiem. To ty jesteś świątynią, w której On chce zamieszkać¹²¹, a jeśli nie masz Go w sobie, jeśli nie masz w sobie Ducha, który wzbudził Chrystusa z martwych, nie należysz do Niego¹²².

Jeśli uczestniczymy w komunii z Nim w niegodny sposób, czyli sądząc, że toleruje On grzech, komunikujemy się z Nim w swoim własnym mniemaniu, nasza komunikacja z Nim jest niegodna. Pierwszy List do Koryntian 11;29 ostrzega, że postępując w ten sposób jemy i pijemy własne potępienie, nie rozróżniając ciała Pańskiego. Rozpoznamy ciało Pana. Ciało Pańskie składa się z tych, w których On mieszka. Jego ucieleśnieniem jest wcielone Słowo, kontynuujące Jego dzieło na ziemi w naszych poświęconych ludzkich ciałach. Zawartością nas, którzy jesteśmy „pojemnikami” musi być

97 Rz. 7;4-6, 1 Kor. 12;12-14, Ef. 5;25-27, 1 Pt. 2;9-10 98 Jer. 31;33-34; Ef. 5;25-27, 1 Pt. 1;17-23, 2;9-10 99 Ew. Mt. 5;14-16+48, Heb. 13;20-21 100 Ew. Mt. 6;9-11, Ew. Lk. 9;23-26, Ew. Jn. 6;53, 15;4-6, Rz. 8;1-2+5-6, Gal. 5;16-17, Heb. 3;12-14 101 Ew. Jn. 6;33+47-58 102 Ew. Jn. 6;48-58 103 Kol. 3;16, 1 Tes. 2;13, 2 Tym. 3;16-17, Heb. 1;1-3, 1 Jn. 1;1-3+7, 2 Pt. 3;1-2 104 Dz. Ap. 17;11 105 Ew. Jn. 7;37-39, 14;15-17, Rz. 8;1-11, 1 Kor. 6;11, Gal. 5;22-25, Ef. 2;13+18-22 106 Ew. Mt. 26;28, Dz. Ap. 20;28, Rz. 3;24-26, Kol. 1;20-23, Obj. 1;5-6, 19;13 107 Rz. 6;6+11-13, 7;4, 8;13-14, 13;14, Gal. 5;24-25, Ef. 2;1-6, 4;22-24, Kol. 3;9-10, Tyt. 2;12-14 108 Rz. 8;1-10, Gal. 5;16+25, Ef. 5;8-9, 1 Jn. 3;9 109 Rz. 8;26-27, Ef. 2;18, Heb. 4;14-16, 11;6, Obj. 1;5-6 110 Ew. Jn. 14;15-21+23-27, 17;19-23 111 Ew. Mt. 26;28, Ew. Mk. 14;24, Ew. Lk. 22;20, Ew. Jn. 6;53-57, Ef. 2;14-18, Heb. 9;7+12-14+20+22, 10;19 112 Jb. 35;13, Ps. 34;16-17, 66;18, Przp. 28;9, Iz. 59;2, Ew. Jn. 9;31 113 Ew. Jn. 6;53-57, Gal. 4;4-7, Ef. 2;13, Heb. 10;19-22, 1 Jn. 1;3-7 114 Ew. Jn. 14;15-21+23-27, 17;19-23 115 Ew. Mk. 16;16, Ew. Jn. 3;18+36, 11;25-26, Gal. 3;7-9+14, Ef. 2;8 116 Ew. Lk. 18;1, 21;36, 1 Tes. 5;17 117 Iz. 64;6 118 Ew. Jn. 15;5 119 Iz. 55;8-9, Am. 5;21-24 120 Jer. 31;33, 2 Kor. 6;16, Heb. 8;10 121 1 Kor. 3;16-17, 6;19-20, 2 Kor. 6;16-18, Ef. 2;19-22 122 Ew. Jn. 3;5-7, 6;51-58, Rz. 8;5-9, 1 Jn. 5;11-12

Bóg. Musimy nie tylko być zewnętrznie podobni do Niego, ale i zawierać Go w sobie, byśmy byli członkami Ciała Pańskiego.

Rozróżnianie ciała Pańskiego oznacza po prostu, że zawsze pamiętamy, że Bóg jest w nas, którzy są zbawieni, że zawsze pamiętamy, że jesteśmy wieloną częścią Jego ciała, gdzie tętni Jego życie, i że zawsze pamiętamy, że Jego życie jest naszym własnym życiem. Nie rozróżnianie ciała Pańskiego znaczy, że nie rozumiemy tego faktu. Nie zdawanie sobie sprawy z tego, że Bóg jest w nas jest jednoznaczne z duchowym usnięciem. Ci, którzy nie rozróżniają Jego ciała ściągają na siebie przekleństwo. „Dlatego jest między wami wielu chorych i słabych” (1 Kor. 11;30). „Kto je i pije niegodnie” to ten, kto myśli, że ma komuniję z Bogiem jedząc chleb i pijąc wino, czy sok z winogron w kościelnych obrzędach. Tacy ludzie popełniają grzech, gdyż w sposób niegodny uczestniczą w Ciele Pańskim.

Komunia z Bogiem nie polega jedynie na konsumpcji chleba i wina, czy też soku z winogron. Nie jest ona też obrzędem dokonywanym raz dziennie, raz w tygodniu, raz na miesiąc czy raz do roku. Ci, którzy stanowią ciało Chrystusa, stanowią je po prostu dlatego, że On żyje w ich ludzkich ciałach. Komunikują się z Nim, a On komunikuje się z nimi. Ci, którzy w to wątpią, jedzą i piją własne potępienie¹²³. Nie rozróżniają oni Pańskiego ciała, ponieważ nie rozumieją, czym tak na prawdę jest ciało Chrystusa. To nie chleb, wino, ani sok.

Jeśli jesteśmy Jego ciałem, On żyje w nas. Wiara w to przychodzi ze słuchania Słowa¹²⁴, doświadczania życia Bożego w nas oraz z doświadczania faktu, iż to, co Bóg obiecał, że się wypełni, wypełnia się kiedy jesteśmy posłuszni głosowi Ducha w nas, który nigdy nie odbiega od Słowa Nowego Testamentu, Nowego Przymierza¹²⁵. Bez wiary nie można podobać się Bogu¹²⁶. Pismo mówi, że jeśli nie pamiętamy o Jego obecności w nas, kiedy zostaliśmy zbawieni, nie możemy mieć z Nim społeczności i nie pozwalamy Mu działać w nas. A zatem sami łamiemy Nowe Przymierze, nie pozwalając Jego życiu istnieć w nas¹²⁷. Jeśli nie mamy w sobie Jego wiecznego życia, nie mamy życia wiecznego¹²⁸. Nasze życie wieczne musi pochodzić z istnienia Jego życia w nas. „I nie ma w nikim innym zbawienia; albowiem nie ma żadnego innego imienia pod niebem, danego ludziom, przez które moglibyśmy być zbawieni” (Dz. Ap. 4;12; oryg. gr.). Tylko przez wiarę w Jego istnienie w nas jesteśmy zbawieni, a gdy wątpimy w Jego istnienie w nas - jesteśmy potępieni¹²⁹.

Jezus zwrócił się do zboru w Sardes: „Znam uczynki twoje: masz imię, że żyjesz, a jesteś umarły [żyjesz, jesteś nadal zbawiony, a jednak martwy]. Bądź czujny, i utwierdź co jeszcze pozostało” (Obj. 3;1-2). Innymi słowy, mówi On, że zapomnieli oni wspominać o tym, że Bóg jest w nich. A więc przez wiarę, „utwierdź, co jeszcze pozostało, a co bliskie jest śmierci; nie stwierdziłem [Jezus] bowiem, że uczynki twoje są doskonałe przed moim Bogiem. Pamiętaj

więc, czego się nauczyłeś [jak Duch życia wstąpił w ciebie] I co usłyszałeś, I strzeż tego [wiary, jaką Bóg ma w tobie], i upamiętaj się [z tego grzechu, że zwątpienia]. [Jezus zapowiedział, że] Jeśli tedy nie będziesz czujny, przyjdę jak złodziej, a nie dowiesz się, o której godzinie cię zaskoczę [zostaniesz potępiony]” (Obj. 3;2-3).

Niektórzy w zborze sardejskim byli godni, gdyż chodzili z Chrystusem w białych, nieskalanych szatach¹³⁰. Pamiętali o tym, że Chrystus, Wszechmocny Bóg, jest w nich. „Zwycięzca [ten, który uwierzy, że Ja jestem w nich] zostanie przyobleczony w szaty białe [zbawiony], i nie wymażę go z księgi żywota [nie zostanie skazany na piekło], ale wyznam imię jego przed moim Ojcem i przed jego aniołami” (Obj. 3;5).

Jezus powiedział: „Owce mojego głosu mojego słuchają [słuchają Mojej komunii z nimi] i Ja znam je [dzięki ich komunii ze Mną], a one idą za mną. I Ja daję im żywot wieczny, i nie giną na wieki, i nikt nie wydrze ich z ręki mojej” (Ew. Jana 10;27-28).

Jeśli zapomnimy o dziennej Świętej Komunii z naszym Panem i Zbawicielem, która stanowi Jego życie w nas, najpierw nasze życie duchowe stanie się niestabilne, aż ostatecznie stracimy zupełnie życie wieczne¹³¹. Pan nie będzie zamieszkiwał takiej świątyni¹³². Bóg nie podzieli się Swoją świątynią z żadnym złym duchem, również ze zwątpieniem. Nie możemy służyć Bogu jednego dnia, a następnego zapominać, że nasze ciało jest Bożą świątynią¹³³. Bóg chce posiadać Swą świątynię w całości¹³⁴. To znaczy, całe nasze serce, całą naszą duszę, cały nasz umysł, a także całą naszą siłę. Jest to pierwsze i największe ze wszystkich przykazań¹³⁵.

Bez obecności Trój-jedynego Boga w nas Duch nie może być w nas nauczycielem, świadkiem, czy przedstawicielem samego Boga, mającego zdolność do oddania sobie chwały poprzez przekonanie świata, iż On rzeczywiście kontynuuje Swoje zwycięstwo na ziemi przez nas¹³⁶. O ile nie ma jedności pomiędzy Krzewem Winnym a latoroślami, nie możemy mieć pokoju, radości i mocy, które zdobywamy w modlitwie poprzez Jego w nas zamieszkiwanie, które jest wypełnieniem obietnicy przyjścia Ducha w Dniu Pięćdziesiąticy¹³⁷.

Bóg zamieszkuje w nas pod jednym warunkiem¹³⁸. Musimy spełnić ten warunek, ponieważ to On jest naszym jedynym źródłem życia wiecznego¹³⁹. Jeśli spełnimy ten warunek, On obiecuje, że „zamieszka w [nas] i będzie się przechadzał pośród [nas]” (2 Kor. 6;16). Nie wystarczy jedynie wiedzieć, co Duch Święty może dla nas zrobić. Nie wystarczy wyznać całkowitej zależności od Niego, jeśli nie zdajemy sobie całkowicie sprawy z tego, że wyłącznie

Stan Louisiana, USA

Pastorze Alamo!

Gdy czytałem jeden z Twoich biuletynów, który znalazłem na masce swojego samochodu, kilka z opisanych historii przyprawiło mnie o łzy. Być tak pomocnym i dającym tym, którzy są w potrzebie to prawdziwe błogosławieństwo zarówno dla tych, którzy dają, jak i tych, którzy otrzymują. Mam tendencję do cynizmu w stosunku do wielu rzeczy, z których jedną bywa dawanie. W pracy kilkakrotnie w ciągu dnia otrzymuję prośby o dotacje, zniżki, przyjęcie członkostwa, itd.

W swoim biuletynie nie prosiłeś o nic za wyjątkiem informacji o ludziach potrzebujących pomocy. A zatem załączam czek. Mam nadzieję, że pomoże on potrzebującej osobie. Na samą myśl, że mogłoby tak być, robi mi się przyjemnie. Nie mam wielkich bogactw, ale jestem błogosławiony zdrową rodziną i nasze potrzeby są zaspokojone.

Gdybyś znalazł czas, wspomnij mnie w modlitwie, choć sama Twoja misja pomagania potrzebującym musi mieć pierwszeństwo. Zakładam, że moje pieniądze będą pomocne, ale nawet jeśli nie, wiedz, że próbowałem.

Dziękuję za Twoją gotowość niesienia pomocy potrzebującym.

D.J.Jr.

Lafayette, Louisiana

zamieszkuje w nas Duch Trój-jedynego Boga jest naszym Nauczycielem i naszą Siłą¹⁴⁰. On mieszka jedynie w tych, którzy są Ciałem Chrystusa, Kościołem Bożym¹⁴¹. Jeśli w całości przyjmie obietnicę Bożą, że On „zamieszka w [nas] i będzie się przechadzał pośród [nas]”, i jeśli żyjemy pod Jego całkowitą kontrolą przez tę wiarę, niezależnie od duchowego miejsca, w jakim się akurat znaleźliśmy, nasza relacja w stosunku do Trój-jedynego Ducha Bożego zostanie odnowiona. Bóg wówczas przejmie stery naszego życia i natchnie nas. Napelni nas i bardzo pobłogosławi wszystkich, którzy zupełnie Mu się oddamy jako Jego mieszkanie¹⁴². Fakt ten stwierdzony jest w listach apostołskich¹⁴³.

Duch prowadził Apostoła Pawła, by w Pierwszym Liście do Koryntian zganić uczniów za ich okropne grzechy. Zapomnieli oni o Bogu w nich. Jednakże Duch mówi im, że jakkolwiek słabi i niewierni by byli, mogą się zmienić, jeśli zaczną wierzyć w wersety: „Czy nie wiecie, że świątynią Bożą jesteście i że Duch Boży mieszka w was?” (1 Kor. 3;16), „Czy nie wiecie, że ciało wasze jest świątynią Ducha Świętego?” (1 Kor. 6;19). Paweł jest pewny, że wersety te, gdy się w nie uwierzy, i gdy prawda otrzyma miejsce, które Bóg chciałby, byśmy jej przeznaczyl w naszych sercach, duszach, umysłach i duchach, staną się one nie tylko motywacją do podążania za Bogiem, ale dadzą nam też moc całkowicie nowego i świętego życia¹⁴⁴.

Paweł zganił w ten sam sposób heretyków z Galacji. Nie miał dla nich lepszego przesłania. Zapytał, czy otrzymali oni Ducha zamieszkującego ich Trój-jedynego Boga

(ciąg dalszy na stronie 8)

123 1 Kor. 11;29 124 Rz. 10;17 125 Ew. Jn. 7;16-17, 15;14, Rz. 5;3-4 126 Rz. 8;8, Heb. 10;38, 11;6 127 Heb. 10;26-29, 2 Pt. 2;20-23, Ew. Mt. 25;1-30; Ew. Jn. 15;6-14; Dz. Ap. 1;4-5, 2;32-33+37-39; Rz. 1;18-32, 2 Tes. 2;2-12, 1 Jn. 5;11-12 128 Ew. Jn. 3;36, 4;11-14, 5;24-26+39-40, 6;35-40+47-58+66-68, 11;25, 14;6, Rz. 8;11, 1 Jn. 5;11-12 129 Ew. Mk. 16;16; Ew. Jn. 3;15+36, 2 Tes. 2;11-12 130 Obj. 3;4 131 Ef. 4;14-16+22-24, Fil. 4;13, Kol. 2;6-10 132 Rz. 8;5-9, 1 Kor. 6;18-20, 2 Kor. 6;14-18, Obj. 3;16 133 Ew. Mt. 6;22-24, Rz. 2;7-13; 1 Tes. 5;17, Jak. 1;22-25 134 Ew. Mt. 6;22-24, 1 Kor. 3;16-17, 6;19-20 135 Ew. Mk. 12;30 136 Ew. Jn. 17;18-23, Rz. 8;37, 2 Kor. 6;16 137 Ew. Lk. 24;49; Ew. Jn. 14;26-27, 15;1-7, Dz. Ap. 2;2-4+16-18+38-39 138 Zach. 4;6, Ew. Mt. 4;1, Ew. Lk. 1;80, 4;18, Ew. Jn. 3;3+5, 14;6, Dz. Ap. 2;4+17-18, Rz. 7;6, rozdz.8, 1 Kor. 3;16-17, 2 Kor. 6;16, Obj. 3;20 139 Ew. Jn. 6;32-35+40-41+47-58, 14;6 140 Ew. Jn. 14;26, Fil. 4;13, 1 Jn. 2;27, 141 Rz. 7;4-6, Ef. 1;22-23, 5;29-32, Kol. 1;24-27 142 Ew. Jn. 14;23, 17;18-23, Gal. 4;4-7, 1 Jn. 1;3-4, Obj. 3;20-21 143 Rz. 8;6-18, 1 Kor. 3;16-17, 2 Tym. 1;14, 1 Jn. 4;12+16-17 144 1 Kor. 3;21-23, 6;20, 2 Kor. 5;17-21, 7;1, Ef. 4;1-6, 1 Jn. 4;4

„przez uczynki zakonu [grzechu i śmierci], czy przez słuchanie z wiarą [w Słowo Boże, ukazujące prawdziwy cel i plan Bożego potężnego, miłosiernego zbawienia ku tym, którzy uwierzą]?” (Gal. 3;2).

„Zwycięstwo, które zwyciężyło świat to wiara nasza [czyli nasza wiara w Boga, który jest w nas]” (1 Jn. 5;4). Musimy jedynie zrozumieć i po prostu uwierzyć w to, że Bóg jest w nas. Jeśli po prostu uwierzymy w ten fakt, możemy zwycięsko iść dalej w Duchu Bożego życia i czynić Jego dzieła do końca¹⁴⁵. Nigdzie nie jest powiedziane, jakoby wierzącym było potrzeba czegoś więcej w tych ostatecznych dniach¹⁴⁶.

To smutne, że większość ludzi wynajdujących chrześcijaństwo nie zdaje sobie sprawy z prawdy dotyczącej zamieszkiwania w nas Ducha Świętego. To dlatego chrześcijanie są słabi i uważani przez świat za grzesznych i niechlujnych. Twierdzą oni, że chodzą w Duchu w świętości, oraz że wykonują Boże dzieło¹⁴⁷. Gdyby tak było, Szatan nie miałby przewagi w dzisiejszym świecie. Wiem, że niektórzy chrześcijanie wiele się modlą, by Duch Święty działał w nich i poprzez nich. Modlą się, by Bóg ich wiodł, prowadził i zwracał we właściwą stronę. W modlitwie proszą Go też, by uczynił ich całkowicie zależnymi od Niego. Lecz dopóki osobiście nie zdadzą sobie sprawy z nieustannej obecności Boga żyjącego w nich, dopóki nie zaczną wierzyć w to stale oraz doświadczać potężnych Bożych dzieł dokonywanych zarówno w nich, jak i poprzez nich, nie powinni dziwić się, ani być zaskoczeni ciągłym upadaniem¹⁴⁸.

Nasz żywy Bóg wymaga, by Jego mieszkanie było wolne od wszelkiego grzechu, wolne od wszelkiego zwątpienia, wolne od jakichkolwiek wizyt Szatana oraz wolne od wszelkich szatańskich zakłóceń¹⁴⁹. Nasz Bóg chce w całości posiadać Swoją świątynię, nasze ciała. Jezus chce mieć swój dom dla siebie. Nie będzie On działał w świątyni

¹⁴⁵ Ew. Mt. 24;13, Ew. Jn. 6:37-40, 8;31, 10;27-30, Dz. Ap. 14;21-22 ¹⁴⁶ 1 Kor. 3;16-17, 6;19-20, 2 Kor. 6;16-18, Ef. 2;10-22 ¹⁴⁷ Rz. 1;20-21, Tyt. 1;16 ¹⁴⁸ Ew. Jn. 15;5, Heb. 12;14-15 ¹⁴⁹ Ew. Mt. 6;24, Ef. 4;27, Kol. 1;21-24, Jak. 4;7

Nasz kościół otrzymuje wiele listów z tysiącami próśb o Biblię i literaturę. Pokażna ilość naszej literatury jest drukowana w językach hebrajskim, hiszpańskim, francuskim, włoskim, niemieckim, rosyjskim, chińskim, koreańskim, albańskim, serbskim, Telugu, indyjskim, Marati, bengalskim oraz nepalskim. Liczba dystrybutorów literatury Alamo na całym świecie wzrasta każdego dnia.

dzielonej z Szatanem¹⁵⁰. Nie może On panować i przez Swojego Ducha objawiać Siebie, Swojego umiłowania sprawiedliwości oraz nienawiści, jaką żywi dla grzechu, jeżeli cała świątynia, całe nasze jestestwo, nie jest opanowane i wypełnione przez Ducha Świętego, pocieszyciela, Trój-jedynego Boga¹⁵¹. My, którzy pragniemy wstąpić do Nieba musimy zgodzić się na Boże wymagania¹⁵². Takie jest znaczenie pełni zamieszkiwania nas przez Ducha. Jeśli nie pragniesz bezustannie podporządkowywać całej swojej woli zamieszkującemu cię Duchowi, możesz przestać w ogóle myśleć o dostaniu się do Nieba. Jest to niemożliwe¹⁵³.

Jezus powiedział swoim uczniom: „Pójdź... naśladowaj Mnie” (Ew. Mr. 8;34)¹⁵⁴. Oni zaś natychmiast porzucili pracę i poszli za Nim¹⁵⁵. Tak musi być i dzisiaj. Bóg powołuje każdego do swego ciała, w którym może On mieszkać i działać, by ludzie zostali zbawieni oraz by nie poszli do piekła¹⁵⁶. On chce zamieszkiwać i

Śpiewanie hymnów w Indiach Zachodnich

działać w Tobie teraz, nie później. Mówi: „Oto teraz czas łaski, oto teraz dzień zbawienia” (2 Kor. 6;2). Jeśli tego nie chcesz, będziesz dalej trwał w tym, co robisz. Jeśli zaś pragniesz tego, to natychmiast, przez wiarę, porzuć wszystko, co obecnie robisz i pójdz do Jezusem. Rozpocznij swoje duchowe życie z Bogiem od tej modlitwy:

¹⁵⁰ Ew. Mt. 6;24, 12;33, Ew. Lk. 6;43-45, Rz. 6;16, 1 Pt. 1;15-16 ¹⁵¹ Ef. 3;16-19, 4;13-16, 5;25-27, 1 Tes. 4;3-4 ¹⁵² Ew. Mt. 16;24-27, Ew. Jn. 3;5, 12;25-26, Rz. 2;7, 6;16-23, Gal. 6;8, 2 Tym. 1;10 ¹⁵³ Ew. Jn. 14;6, 10;1+9, Dz. Ap. 4;10-12 ¹⁵⁴ Ew. Mt. 4;19, Ew. Lk. 9;23, Ew. Jn. 1;43, 21;22 ¹⁵⁵ Ew. Mt. 4;18-22, Ew. Mk. 1;16-20, Ew. Lk. 5;27-28 ¹⁵⁶ Joel. 3;1-2, Ew. Mt. 11;28, Ew. Lk. 14;21-23, Dz. Ap. 2;17-21; 2 Kor. 6;2; Heb. 2;3-10, Obj. 22;17

Modlitwa

Panie mój i Boże mój, zmiluj się nad moją grzeszną duszą¹. Wierzę, że Jezus Chrystus jest Synem Żywego Boga². Wierzę, że umarł On na krzyżu i przelał Swoją drogocenną krew dla przebaczenia wszystkich moich grzechów³. Wierzę, że Bóg wzbudził Jezusa z martwych mocą Ducha Świętego⁴, a teraz siedzi On po prawicy Boga i słyszy moje wyznanie grzechów oraz tę modlitwę⁵. Otwieram bramę mojego serca i zapraszam Cię do środka, Panie Jezu⁶. Zmyj wszystkie moje wstrętne grzechy drogocenną krwią, którą przelałeś za mnie na krzyżu Golgoty⁷. Nie odrzucisz mnie, Panie Jezu, lecz przebaczysz moje grzechy i zbawisz moją duszę. Wiem o tym, ponieważ tak mówi Twoje Słowo – Biblia⁸. Twoje Słowo mówi, że nie odrzucisz nikogo, a do tej kategorii zaliczam się i ja⁹. Dlatego wiem, że usłyszałeś mnie, wiem, że odpowiedziałeś mi i wiem, że jestem zbawiony(a)¹⁰. Dziękuję Ci, Panie Jezu za zbawienie mojej duszy, a swoją wdzięczność okażę czyniąc to, co przykazałeś i więcej nie grzesząc¹¹.

¹ Ps. 51;7, Rz. 3;10-12+23.2, Ew. Mt. 26;63-64, 27;54, Ew. Lk. 1;30-33, Ew. Jn. 9;35-37, Rz. 1;3-4.3, Dz. Ap. 4;12, 20;28, Rz. 3;25, 1 Jn. 1;7, Obj. 5;9.4, Ps. 16;9-10, Ew. Mt. 28;5-7, Ew. Mk. 16;9, Ew. Jn. 2;19+21, 10;17-18, 11;25, Dz. Ap. 2;24, Rz. 8;11, 1 Kor. 15;3-6.5, Ew. Lk. 22;69, Dz. Ap. 2;25-36, Heb. 10;12-13.6, Rz. 8;11, 1 Kor. 3;16, Obj. 3;20.7, Ef. 2;13-22, Heb. 9;22, 13;12+20-21, 1 Jn. 1;7, Obj. 1;5, 7;14.8, Ew. Mt. 26;28, Dz. Ap. 2;21, 4;12, Ef. 1;7, Kol. 1;14.9, Rz. 10;13, Jak. 4;2-3.10, Heb. 11;6.11, Ew. Jn. 8;11, 1 Kor. 15;10, Obj. 7;14, 22;14

Oto ukończyłeś pierwszy krok z pięciu potrzebnych do przyjęcia zbawienia. Drugim krokiem jest codzienne wypieranie się siebie i branie swego krzyża w celu umartwiania siebie, to jest umartwiania swej własnej woli, swej duszowej istoty oraz świata ze wszystkimi jego pożądliwościami. Wszystko to musi zostać ochrzczone w śmierć Chrystusa. Trzecim krokiem jest zmartwychwstanie z szatańskiego życia Adama ku bezgrzesznemu życiu Chrystusa. Krokiem czwartym jest wstąpienie w pozycję autorytetu, by panować

na ziemi w miejsce Boga, a piątym – panowanie w miejsce Boga na ziemi do końca, by wprowadzić Królestwo Niebieskie na ziemi. Musisz poznać Słowo Boże, a następnie poddać mu się i czynić to, co Słowo Boże mówi, aby Kościół i świat widziały dowód Twojego poddania się Bożemu Słowu, Jego porządkowi i Jego autorytetowi i Tobie i poprzez Ciebie.

Chwała Panu. Niechaj Bóg wynagrodzi Cię w obfitości.

Pastor Świata, Tony Alamo

Tony Alamo, World Pastor, Holy Alamo Christian Church • P.O. Box 398 • Alma, Arkansas 72921 USA

(479) 782-7370 • FAX (479) 782-7406 • Strona Internetowa <http://www.alamoministries.com>

Alamo Christian Church udziela kwaterunku i wyżywienia wszystkim tym, którzy prawdziwie chcą służyć Panu całym swym sercem, duszą, umysłem i siłą.